אהדדי כי פליגי דאיהו קא שתיק ואינהו

קמקרקרן מר סבר מעשה קא עביד בהו ומר

סבר מחמת בעתותיה הוא דקא עבדן אמר

אמימר הלכתא חוששין לספק דרוסה א"ל

רב אשי לאמימר האי דרב מאי א"ל ילא

שמיע לי כלומר לא סבירא לי ואי בעית

אימא הדר ביה רב לגבי דשמואל דההוא

שרקפא דספק דרוסות דאתא לקמיה דרב ישרקפא

שדרינהו לקמיה דשמואל חנקינהו ושדנהו

בנהרא ואי ס"ד לא הדר ביה לישרינהו אלא

מאי הדר ביה ליסרינהו אלא יאתריה

דשמואל הוה למה לי למיחנקינהו לישדינהו

הכי בנהרא מפרחן וסלְקן ולשהינהו שנים

עשר חודש שאתי בהו לידי תקלה וליזבנינהו

לעובדי כוכבים יאתו לזבנינהו לישראל וליחנקינהו ולישדינהו לאשפה וליטעמיך

נישדינהו לכלבים אלא לפרסומי מלתא

דאיסורא ההוא בר אווזא דהוה בי רב אשי

על לביני קניא נפק אתא כי ממסמס קועיה

דמא אמר רב אשי לא אמרינו ספק כלבא

ספק שונרא אימר כלבא ה"נ יספק קניא ספק

שונרא אימר קניא מחייה אמרי בני רבי חייא

ידרוםה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני

מעיים אמר רב יוסף הא דבני ר' חייא כבר

פירשה שמואל דאמר שמואל משום ר' חנינא

בן אנטיגנום דרוםה שאמרו צריכה בדיקה

כנגד בני מעיים בעי אילפא יש דרוםה

לסימנים או אין דרוסה לסימנים א"ר זירא הא

דבעי אילפא כבר פירשה רב חגן בר רבא

דאמר רב חגן בר רבא אמר רב דרוסה

שאמרו צריכה בדיקה כנגד בית החלל כולו

ואפילו בסימנין בעי אילפא סימנין שנדלדלו

בכמה אמר רבי זירא הא דבעי אילפא כבר

פירשה רבה בר בר חנה דאמר יורבה בר בר

חנה אמר שמואל יסימנים שנדלדלו "ברובן

בעי רב אמי המסמסה מהו א"ר זירא הא

דבעי רב אמי כבר פירשה רב יהודה דאמר

רב יהודה אמר רב בדרוסה "עד שיאדים

בשר כנגד בני מעיים פונתמסמם הבשר רואיז

אותו כאילו אינו יה"ד נתמסמס אמר רב

הונא בריה דרב יהושע כל שהרופא גורדו

ומעמידו על בשר חי אמר רב אשי כי הויגן

בי רב כהנא אייתו קמן ההיא ריאה

דכי הוו יו מיתבי לה יתבה שפיר וכי

הוו מדלו לה הוה יי(תלחה ונפלה תילחי

תילחי) יומריפנא לה מדרב הונא בריה

בשר כנגד בני מעיים רב זביד מתני הכי

בדרוסה משיאדים בשר כנגד בני

מעיים בסימנים עד שיאדימו סימנים עצמם

אמר רב פפי בעי רב ביבי בר אביי

עד שתינקב

יהושע רב נחמז אמר הבקוץ

לחלל בדרוםה משיאדים

ל) [עירובין קב: וש"נ],
נג" הערוך דכפה
ע"ש ומביה רחיה מן

התרגום ראה ערוך ערך שרכף], ג) [עירובין לד.],

ד) ופסחים כ: לג: ב"ק

הטו:ו. ה) ולהמן נד.ן,

ין (לעיל מב: מד.], ז) [ל״ל ברובן טרפה], ה) [לקמן

עו. ע"ש וגם ברש"י שח

ורש"י דהכח], ע) [ל"ל

מיתלהא ונפלה תילהי תילהי

כ"ה גרסת הערוך ערך תלה ב"ן, י) בס"ח: וכל שכן כנגד, ל) ב"ל גודדו

בדל"ת. רש"ל.

שרכף], ג) [עירובין

נר מצוה קעג א טוש"ע יו"ד סימן

ט סעיף כ: קער ב (מיי׳ מהלכות שחיטה

קעה ג מיי׳ פ״ה מהלכות שחיטה הלי"ב טוש"ע שם סעי' יג [וסימן

לג סעיף ח]: קעו ד מיי פ"ט מהלי שחיטה הלכ"א סמג

עשין סג טוש"ע יו"ד סי לג סעיי י: קעו ה ו מיי׳ פ״ה מהלי שחיטה הל"ט סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי נו סעי טו [וסימן מח

סעיף ה]: קעה ז מיי פ"ז מהלי שחיטה הלי"ב טוש"ע יו"ד סיי לו סעיי יא: דו [טוש"ע יו"ד סיי נא

סעי׳ א וסימן מ סעיף בן: קעם ט מיי׳ פ״ה מהלי שחיטה הל״י סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי ט סעי' טו:

שימה מקובצת לו דכי הוי מותבי לה יתבא שפיר: **כֹ**] שהרי האדים הבשר ואיכא ודאי זיהרא:

רבינו גרשום

:לא על אימור לא על בעותי קא מבעתי אהדדי. . לא משום דקא כלומר דריס: דההוא שרקפא דספק דרוסות. כלומר סל מלא ספק דרוסות: יים מלא ספק דווחות: ולישהנהו י״ב חדש. כלומר ולאחר י״ב חדש לישחרו: יש דרומה בסימנין או אין דרוסה בסימנין: כלומר בהמה . שדרסה חיה מי צריד . שנדלדלו. כלומר נידלדלו ממקומן: המסמסה מהו. כלומר שתמסמס בשר ב----בהמה מהו טרפה אי לא: נתמסמס הבשר רואין אותו כאילו אינו. יש אבר שמותר ל) יש אבר שאסור: בסימנין עד שיאדימו לה דרוסה:

א) ר"ל שמותר אף אם נחסר כמו הטחול והכליות.

שרקפא. קן של עופות ודרור קן לה (תהלים פד) מתרגמינן שירקפא ובקונטרס פירש סל מלא עופות: אתי בהו לידי תקלה. והא דאמר לקמן בפירקין (דף נח.) גבי ביני ספק טרפה שיחלא קמא משהינן לה אי הדרא טענה שריא ולא חיישינן לתקלה

וי"ל דהא אמר פ"ק דפסחים (דף כ:) דתהלה עלמה תנאי היא ועוד התם אי סופה לטעון ממהרת לטעון ועוד דלמאי דמסיק הכא דלפרסומי מילתא עביד הכי ניחח: מבק שונרא ספק קניא אימר קניא. לעיל נפ"ב (דף כח. ד"ה אחא) פירשתי וא"ת דבריש התערובת (זבחים דף עד:) אמריגן גבי נתערבה בטרפה האי טרפה ה"ד אי דידע ליה נישקליה ואי דלא ידע ליה מהיכן ידע א"ר ינאי דאיערב נקובת הקוץ בדרוסת הואב ור"ל אמר דאיערב בנפולה ורבי ירמיה אמר דאיערב בולד טרפה ורבי אלטזר היא ומפרש דכולהו כר' ינאי לא אמרי בין נקובת הקון לדרוסת הואב מידע ידיע האי משיך והאי עגיל וא״כ אפשר לברר כאן אי שונרא אי קניא וי"ל דדוקא התם מן הואב ולמעלה אבל בשונרא לא ידיע ואם תאמר א״כ לישני התם דאיערוב נקובת הקוץ בדרוסת חתול ובגדיים וטלאים וי"ל דניחא ליה

דלמא אפשר לברר: דרוםה שאמרו צריכה בדיקה

לאוקומי בכל הבהמות והאי דלא משני

דאיערוב דרוסת הכלב בדרוסת הזאב

בו'. פ״ה כגון ספק דרוסת ארי או שדרסה ואין מקום הדריסה ניכר מבחוץ משמע דודאי דרוסה לא מהניא בדיקה וכן פירש הרב רבי ילחק בר' מאיר ז"ל דודאי דרוסה אין לה בדיקה שפעמים שמאדים הבשר ואין יכול לכוין יפה ונראה דיש בדיקה אפילו לודאי דרוסה מדאמר בסמוך בדרוסה עד שיאדים הבשר כנגד בני מעיים ובסימנים עד שיאדימו הסימנים עלמס אבל אם האדים הבשר שכנגד הסימנים ולא האדימו הסימנים כשרה אע"ג דודאי נדרסה שהרי האדים הבשר פ וא״כ איכא ודאי זיהרא ועוד דקאמר בסמוך דמורי ביה רב מכפא עד אטמא והיינו ע"כ ודאי דרוסה דרב לא חייש לספק דרוסה דלא הדר ביה כדפירש בקונטרס לעיל מההיא דכל גגות (עירובין נד.) והא דאמר בריש פירקין (מג.) נפקא מינה לספק דרוסה ולא אמר לודאי דרוסה משום דאף לספק דרוסה קיימא לן דחיישינן ועוד מדבעי בסמוך וושט נקובתו במשהו דרוסתו נמי במשהו קנה נקובתו בכאיסר דרוסתו בכמה אלמא אע"ג דמאדים במשהו ונדרם ודאי בעי למימר דכשר עד שיהא בו בכאיסר וגראה שגם בקונטרס לא נקט ספק דרוסה אלא משום דאז לריך לבדוק בכל מקום גבה וכריסה ולדה וכל מה שכנגד בני המעיים אבל אם היה ניכר מבחוץ מקום הדריסה לא היה לריך לבדוק אלא כנגד אותו מקום: אילימא

אהדדי. דכשם שהם נבעתים ממנו כך הוא נבעת מהם ואין לחוש: שרקפא. סל מלא עופות שנכנס הנץ ביניהם: אחריה דשמואל הוה. ולאו אורח ארעא לאורויי קמיה באתריה בדבר שהן שוין בו אבל אי הוו פליגי בה לא היה משדר להו קמיה להפסיד ממון ישראל דכל

מקום שיש נדנוד חטא אין חולקין כבוד לרב כך שמעתי. ול"נ דה"ג אלא אתריה דשמואל הוה ומהכא לא תפשוט דהדר ביה רב דלאו אורח ארעא למישרי באתריה מלתא דאיהו אסר והכי אמרינן בעירובין (דף לד.) ורב אי ס"ל דאסור לימא ליה אתריה דשמואל הוה: לישדינהו הכי. ישליכם לנהר כמות שהם: מפרחן וסלקן. ולדין אותן ליידים וימכרו לישראל: ולשהינהו י"ב חדש. כדין ספק טרפה כדלקמן בפירקין (דף נת.): לידי מקלה. איידי דהוה בהו טובא לא מצי לאזדפורי בפו ואחי לחיכל חד מינייהו: אתו. עובדי כוכבים והדרי ומזבני לה לישראל: לפרסומי מילסא. (א) וכי אזל לנהרא אוושא מילתא טפי. ולפי שעופות דקים היו ומרובים היו לא יכול לבודקן ולהתירן בבדיקה מפני הטורח שמא יטעה באחת מהו אי נמי איידי דקליש זיהריה דנך לא מאדים בשר ולא מינכר ודבר זה נראה לי: ממסמס. מלוכלך: דרוסה שחמרו. כגון ספק דרוסת חרי חו שראהו שדרסה ואין מקום הדריסה ניכר מבחוץ: לריכה לבדוק. גבה וכריסה ולידיה וכל שכנגדי) בני מעיים ואם האדים שם גשר שנקוטרוד"א זהו הארם וטרפה שסופו לשרוף עד שינקוב את בני מעיים ואם לא האדים בשר שם אין לריך לבדוק במקום אחר שחין דרוסה חלח כנגד בני מעיים דלא מיטרפא במקום אחר: יש דרוסה לסימנין. אם דרסה כנגדם מי הוי טרפה מי אמרינן קשין הן אצל דרוסה וכשרה או לא: לנגד בית החלל כולו. לאפוקי עובי הלואר או הירכים: סימנים שנדלדלו. איידי דא"ר זירא בהנך תרתי דלעיל כבר פירשה פלוני קמסדר ואזיל לכל הנך דאמר בהו ר׳ זירא הכי: נדלדלו. נעקרו במקומות הרבה: המסמסה מהו. כגון דרסה

בירך שלא כנגד החלל וראינו

(ב) שניקב הבשר לאחר זמן מהו:

כנגד בני מעיים. אפילו בהאדימה:

נחמסמס הבשר. במקום אחד: רואין

אותו כאילו אינו. ואם יש בו טרפות

בניטל כולו כגון לומת הגידין טרפה

דהאי נמי כנטול דמי: גורדו. אם

היה בא לרפאותו גורדו ומשליכו

עד הבשר החי: י גורדו. בדל"ח: **מלחה.** מתפרקת ונופלין ממנה

חתיכות חתיכות: מדרב הוגא בריה

דרב יהושע. דחמר כל שהרופח

גורדו קרוי המסמסה וכאילו אינו

והויא לה ריאה שחסרה: נקוד עד

שחינקב נחלל. אבל הגיע לחלל יש

לחוש שמא ניקבו הדקין ובבדיקה

אי אפשר מפני שאין נקב דק

ניכר בהן: בסימנין.

דרסה

גליון חש"ם נמ' נתמסמם וכו'. עיין לקמן דף עז ע"ח חוס׳ ד"ה נחמסמס:

הנהות הב"ח (h) רש"י ד"ה לפרסומי מילתא דכי: (ב) ד"ה המסמסה שנירקב הנשר:

לעזי רש"י

שנקוטרוד"א . [שנקטירו"ד]. רווי דם.

מוסף רש"י שנדלדלו. סימנים נחלשו בכמה מקומות ומחוברין כאן מעט וכאן מעט (לעיל מב:). נתמסמס הכשר. בשר **הנשחר לכסוי נרקב** (לקמן -(.TI)

> בסימנין: עד שיחדימו הן עלמן. וושמ אבל משום האדמת בשר שכנגדן לא מיטרפא דרוב סימנין קשין הן ואין ארס שולט בהן אבל כי האדימו הן עלמן הרי נגלה ששלט בהן: